

Oponentský posudek k docentuře Pavla Koutského

Přiznám se, že bych raději přičinil pár řádků k obhajobě mého dlouholetého kamaráda a kolegy, než se snažil o oponenturu k tak skvěle sepsané Pavlovy práci, kterou sepsal ke své docentuře. Ve dvaceti kapitolách systematicky zpracoval své amatérské začátky od setkání s panem Pošem, s jeho vzory později už na vysoké umělecké škole, vzpomněl své vzory, jímž byl i jeho pedagog Jiří Barta až po soupevníka Estonce Priita Pärna. S pečlivostí historika sepsal všechny své práce umělecké mimo animaci, pro česká muzea, stejně jako podrobný popis knižních ilustrací a třeba i práce pro medicínské přednášky či plakáty kulturních akcí (jako třeba pro třeboňský Anifest).

Já sám si vzpomínám na léta, kdy Pavel přišel do Krátkého filmu a na naše nadšení, když uprostřed zavedené a ve světě obdivované animované tvorbě najednou zazářil Pavlův filmeček Navštivte Prahu! Všechny ty vtipné zkratky, dynamický rytmus, mistrovská animace. Tak už vznikaly Pavlovy filmy jeden za druhým. Až po jeho celovečerní „Husity“. Měl to být jedním z vrcholů jeho tvorby, ale nebyl. Tento odstaveček jsem si pozorně přečetl. Jak přijal Pavel ten nečekaný neúspěch, ačkoliv ve filmu byla celá řada vtipných animačních scének a nepostrádal jeho rukopis, ale jako by sled scén postrádal jasnou dějovou linku. Nevím, jak vypadala literární předloha pánů Čápa a Jaroše, která byla na počátku, ale jak znám Pavla z pohledu dramaturga, Pavel musel cizí námět vždy zevrubně překopat, prostě neuměl se scénáristy spolupracovat. (Mohl bych zde popsat i naši zkušenost, kterou jsme s Jirkou Kubíčkem s Pavlem zakusili s naším TV seriálem Doktor Animo!). Pavel je prostě zarytý solitér. Ale co se mu nepodařilo s Husity, svrchovaně využívá ve své současné pedagogické praxi. Je svébytný. Snaží se studenty naučit všemu, co on sám si za celou svou dlouhou kariéru vyzkoušel. Má co učit a naučit.

Ve svém elaborátu se dál zabývá technikou animace, která se s komputery zásadně změnila, rozepisuje jak učivo dělí podle ročníků a nezapomíná na své začátky, nezapomíná na to, co v animaci je trvalé, i

když technika filmovou animaci v něčem zjednodušila a pro dnešní animaci i leccos objevila, ale její podstata, její magické umění, v ní musí zůstat. O to se pedagog Pavel Koutský jistě postará, aby animace, jak on ji vidí, nezplaněla. K tomu mu přeji hodně sil!

Praha 13.10.2022

Prof. Mgr. Edgar Dutka